

[Forsvarsministeren.]

og vil blive afskediget inden for forsvaret som følge af mangel på arbejde eller som følge af gennemførelse af den for længst iværksatte rationalisering, vil være berettiget til pension i henhold til civilarbejderloven eller til støtte i henhold til statens understøttelsesordning. Det vil imidlertid ikke være alle, der kan få denne bistand, og jeg er klar over, at disse afskedigelser kan rejse en række problemer.

Jeg skal ikke komme ind på, hvem der er mest human — jeg synes måske, det er en diskussion, det ikke er særlig klædeligt at føre her i tinget — men vi er vel alle bekendt med, at disse afskedigelser rejser problemer, og jeg regner med at få lejlighed til at drøfte dem med personelorganisationerne under nye møder, der naturligt bør finde sted nu, da lønningsministeriets svar foreligger.

Helge Nielsen: Jeg kan ikke takke ministeren for svaret, for jeg synes, det var meget negativt.

Jeg vil pege på, at ministeren helt gik uden om, at man tidligere havde aftaler med personaleorganisationerne om, at afskedigelserne, nedsættelsen af antallet af personale på de forskellige virksomheder, skulle ske i ganske bestemt tempo, efter som afgang skete ad normal vej.

Det, ministeren har gjort i denne sag, er af besparelsesgrunde, altså for at spare nogle millioner kroner på forsvaret, at fremskynde disse afskedigelser, fremskynde disse udflytninger, fremskynde rationaliseringer, der i første omgang er gået ud over personalet.

Jeg synes, det var dér, ministeren skulle give mig svar, og jeg fik heller ikke svar på det andet spørgsmål, jeg stillede: om ministeren kunne tænke sig at finde beskæftigelse til disse mennesker inden for andre af forsvarets virksomheder eller at bestræbe sig på at få dem beskæftiget inden for andre af statens virksomheder.

Forsvarsministeren (Ninn-Hansen): Om det er et negativt svar at meddele, at vi fortsætter den tidligere regerings linje, vil jeg overlade til hr. Helge Nielsen selv at bedømme.

De fleste af de afskedigelser, der er fore-

taget — det gælder på ammunitionsarsenalet, og det gælder på orlogsværftet — er foretaget, fordi der ikke har været tilstrækkeligt arbejde til de pågældende. At de besparelser, som folketinget har gennemført, har kunnet medføre en fremskyndelse af visse rationaliseringsforanstaltninger, har vi talt om tidligere.

Jeg gør opmærksom på, at der ikke har været og ikke i øjeblikket er tale om nedlæggelse af virksomheder; derfor gælder parallellen til hærens krudtværk ikke.

Med hensyn til spørgsmålet om beskæftigelse vil jeg sige, at selvfølgelig er vi interesseret i at gøre, hvad vi overhovedet kan for, at der skabes beskæftigelse til dem, der afskediges; derfor henviste jeg også til, at vi regner med yderligere forhandlinger med organisationerne.

Jeg vil endvidere meddele hr. Helge Nielsen, at forsvarsministeriet den 5. juli 1968 efter aftale med organisationerne har udsendt en henvendelse til samtlige personelantagende myndigheder og institutioner under forsvarsministeriet, hvori man anmoder om ved nybesættelse af stillinger at antage dem, der afskediges andre steder, og jeg har indtryk af, at organisationerne var tilfreds med, at denne henvendelse blev udsendt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hanne Reintoft* til forsvarsministeren:

„Vil ministeren på baggrund af de over for offentligheden (herunder repræsentanter for den internationale presse) af de fra Den vesttyske Forbundsrepublik til DDR flygtede videnskabsmænd givne oplysninger om medvirken i udvikling af hemmelige militære forskningsprojekter oplyse, hvad ministeren eventuelt via den militære tysk-danske fælleskommando ved om omfanget og målsætningen for den i Forbundsrepublikken iværksatte forskning og produktion af biologiske og kemiske krigsvåben?“

Hanne Reintoft: 8 vesttyske forskere er flygtet til DDR og har dér aflagt beretning om den stærke udvikling, der foregår af biologiske og kemiske krigsvåben i Vesttyskland. Det fortælles, at vesttyske videnskabsmænd under ordre fra forsvarsmini-